

Posudek bakalářské práce

Martina Frišová: Využití technik a postupů dramatické výchovy při osobnostním a sociálním rozvoji dítěte s mentální retardací

Vedoucí práce: Doc. Jaroslav Provazník

Bakalářská práce M. Frišové je zajímavá již zvoleným tématem. Oceňuji především její přínos pro praxi, neboť, což pokládám za nejcennější, vycházejí získané poznatky z vlastní práce s klientem. Dalším kladem této práce je, že zmiňovaná problematika není doposud příliš často a v této kvalitě zpracovávána.

Tato bakalářská práce je velice čtivá a upoutá již od prvních řádků. Je utříděná, velice přehledná, má logickou stavbu a je srozumitelná pro širokou veřejnost. Z formálního hlediska splňuje práce požadované náležitosti.

Dále oceňuji dle mého názoru vhodný výběr použité literatury jak z oblasti SPPG, tak z oblasti DV. Je vidět široký záběr autorky a přehled, co se týče literatury a zpracovávané problematiky obou oborů. Vhodně autorka zařazuje fotodokumentaci, popis činností i kazuistiku případu.

Sama jsem příznivcem využívání technik a postupů DV při práci s jedinci s handicapem a tato práce mne jen utvrzuje v mém přesvědčení, že právě DV je velice vhodná při osobnostním i sociálním rozvoji handicapovaných jedinců a může nabídnout mnoho pro jejich začlenění a zplnohodnotnění ve společnosti.

Ve většině případů bývá DV prezentována jako práce se skupinou, což je její podstatná část. Což je ale velice zajímavé a ne příliš obvyklé v tomto případě, že je zaměřena na práci s jedincem. Nedílnou součástí a jedním z cílů DV je totiž osobnostní a sociální rozvoj jedince a právě k dosažení tohoto cíle u těžce handicapovaného klienta si autorka vybrala prostředky a metody DV. Velice se mi líbí výběr činností a her používaných autorkou při vlastní práci, motivace a respektování individuality jedince. Nejen z tohoto důvodu navrhuji autorce zamýšlení nad možností publikace svých cenných poznatků z praxe nejen v odborných periodikách.

Dotaz na autorku zní, zda-li využívá prostředků a technik DV i při setkání klienta s jeho spolužáky. Jestliže ne, navrhuji zvážit tuto možnost. Domnívám se totiž, že použití již zažitých her a činností v rámci setkání s ostatními spolužáky by velice prospělo a prohloubilo jeho socializaci. Sám by je mohl, např. seznámit s pravidly her a činností. Kladem DV je, což autorka velice dobře vnímá a mohla by v tomto případě využívat, že je hravá a tvořivá a tím velice blízká především dětem, a to zdravým i handicapovaným. V zaujetí hry ustupují alespoň na chvíli individuální zvláštnosti stranou, všichni jsou na jedné lodi, všichni společně ve hře existují a není v tu chvíli podstatné jakým způsobem využijí přírodou daný individuální potenciál k dosažení společného cíle.

Velice si vážím práce autorky a držím palce, co se týče dalšího působení na poli speciálně pedagogickém a dramaticko výchovném.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: v ý b o r n ě.

V Praze dne 30.4.2007

Mgr. Lenka Novotná

